ac p ſilitudines dñr in deo Nā et ſede
re ſup cherubim dicit̃. qd ad ſitum dici
tur et abiſſum tanq̃ veſtimentū āmict9
qd ad habitum Et anni tui nō deficiēt.
qd ad tēpus. et ſi aſcendero ī celum tu
ibi es. quo ad locū. Qd aūt ad facien=
dum attinet. fortaſſis de ſolo deo veriſ
ſime dicatur. Solus em̄ deus facit. et
ipe nō fit. neqȝ patitur. quantū ad eius
ſubſtanciam ptinet qua deus eſt. Itaqȝ
om̄ipotens pater. om̄ipotens filius. om
nipotens ſpūs ſanctus. nec tn̄ tres om̄i
potentes. ſed vnus omnipotens. ex quo
omnia. p quem omnia. in quo om̄ia. ipi
gloria. Quicquid ergo ad ſeipm̄ dicit̃
deus. et de ſingulis pſonis ter dicit̃. id
eſt patre et filio et ſpiritu ſancto. et ſil̃
de ipa trinitate. nō pluraliter ſed ſingu
lariter dicitur. Qm̄ quippe nō aliud eſt
deo eſſe. et aliud magnū eſſe. ſed hoc
idem illi eſt et eſſe et magnū eſſe. ꝓpte=
rea ſicut nō dicim9 tres eſſentias. ſic nō
dicimus tres magnitudines. ſed vnam
eſſentiā et vnam magnitudinē. Eſſenti
am dico. que vſia grece dicit̃. quā vſi=
tatius ſubſtanciā vocamus. Dicunt qui
dem et illi ypoſtaſim. ſed neſcio qd vo=
lunt intereſſe inter vſiam et ypoſtaſim
ita ut pleriqȝ nr̄i qui hec greco tractant
eloquio dicere ɔſueuerūt. Mian. vſian
tres. ypoſtaſis. qd eſt latine vnā eſſen=
tiam tres ſubſtācias. Sed qȝ nr̄a loquē
di cōſuetudo iam obtinuit. ut hoc intel
ligatur cum dicimus eſſentiā qd intelli
gitur cum dicimus ſubſtanciā. nō aude
mus dicere vnā eſſentiā tres ſubſtācias

Cap. x

Sed vnam eſſentiā vel ſubſtanciā
tres aūt pſonas quēadmodum
multi latini iſta tractantes et
digni auctoritate dixerunt. cum alium
modum aptiorē nō inuenirent quo enū
ciarent verbis qd ſine verbis intellige=
bant. Reuera em̄ cum pater nō ſit fili9
et filius nō ſit pater. et ſpiritus ſanct9
ille qui etiā donum dei vocatur. nec pa
ter ſit nec filius. tres vtiqȝ ſūt. Ideoqȝ
pluraliter dictum eſt. ego et pater vnū
ſumus. Non em̄ dixit. vnū eſt. qd ſabel
liani dicunt. ſed vnū ſumus. Tamē cum
queritur quid tres. magna prorſus ino
pia humanū laborat eloquiū. Dictū eſt
tn̄ tres pſone. nō ut illud diceretur. ſed
ne taceretur. ¶ Cap. xi

Sicut ergo nō dicimus tres eſſen
tias. ita nō dicimus tres mag=
tudines. neqȝ tres magnos In
rebus em̄ que pticipatione magnitudi=
nis magne ſunt. quibus eſt aliud eſſe.
aliud magnas eſſe. ſicut magna domus
et magnus mons. et magnus anim9 In
hijs ergo reb9 aliud eſt magnitudo ali
ud qd ab ea magnitudine magnū eſt. et
prorſus non hoc eſt magnitudo qd eſt
magna domus Sed illa eſt vera magni
tudo qua nō ſolum magna eſt domus q̄
magna eſt. et qua magnus eſt mons. q̄l
quis magnus eſt. ſed etiā qua magnum
eſt. quicquid aliud magnum dicitur ut
aliud ſit ipa magnitudo. aliud ea q̄ ab
illa magna dicuntur. Que magnitudo
vtiqȝ primit9 magna eſt. multoqȝ excel
lentius. q̄ ea que pticipatione ei9 mag
na ſunt. Deus aūt qȝ nō ea magnitudie
magnus eſt que nō eſt qd ipe. ut quaſi
pticeps eius ſit deus. cum magnus eſt.
alioquin illa erit maior magnitudo q̄
deus. deo aūt nō eſt aliquid maius. ea
igitur magnitudine magn9 eſt qua ipſe
eſt eadem magnitudo. Et ideo ſicut nō
dicim9 tres eēntias. ſic nec tres magni
tudines. hoc eſt em̄ deo eſſe. qȝ ē mag=
num eſſe. Eadē cauſa nec magnos tres
dicimus. ſed vnū magnū. qȝ nō pticipa
tione magnitudinis deus magnus eſt.
ſed ſeipo magno magnus eſt. qȝ ipe ſua
eſt magnitudo. hoc et de bonitate et d̄
eternitate. et de om̄ipotentia dei dictū
ſit. om̄ibuſqȝ oino p̄dicamentis que de
deo poſſunt pronūtiare. qd ad ſeipm̄ di
citur nō tranſlate ac p ſimilitudinē ſed
ꝓprie. Si tamen de illo ꝓprie aliquid di
ci ore hominis poteſt. ¶ Cap. xii